

ЗДОРОВ'Я ЯК ЕКОНОМІЧНИЙ РЕСУРС ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ*Запорізька державна інженерна академія, кафедра ФВіС*

Одним із загальноприйнятих засобів досягнення ефективності економіки є інвестиції в людину. На сьогодні стратегія оздоровлення населення, що реалізовується з дореформеного періоду, вичерпала себе. Замість неї об'єктивно висувається ідея самостійного, особового, діяльного початку в підтримці і зміцненні фізичного здоров'я, заснованого на безпосередній особистій праці. Економічна безпека фізичного здоров'я передбачає певну самостійність сфери фізичної культури і спорту і ґрунтується на тому, що здоров'я як природний, генетичний чинник, є слабо відтворним ресурсом формування людського капіталу, ціна якого в суспільному розвитку далі незмінно зростатиме. Як економічний ресурс потенціал фізичного здоров'я повинен відтворюватися і оцінюватися нарівні зі всіма матеріальними цінностями.

Описаний підхід вимагає реформування системи державного управління фізичною культурою і спортом, вирішення протиріч між зростаючими потребами суспільства у відновленні життєздатності нації, її людського і генетичного потенціалу, з одного боку, і незначними можливостями надання фізкультурно-спортивних послуг державним сектором, з іншою. Стан фізичної культури і спорту безпосередньо залежить від ефективності організаційно-економічних механізмів в цій системі.

Адміністративна і соціальна реформи, здійснювані в Україні, міняють нормативно-правові, організаційні, фінансові стосунки між суб'єктами фізичної культури і спорту і вимагають розробки нових управлінських технологій при реалізації конкретних проектів по вдосконаленню даної системи. Важлива умова успіху таких проектів - залученість у формування інституційних основ управління сфери фізичної культури і спорту не лише центральних і регіональних, але і муніципальних органів влади. Їх залучення вимагає, зокрема, виразного розуміння того, як в умовах реформ, що проводяться, формуються стосунки установ і організацій фізичної культури і спорту з органами регіонального і муніципального управління. Їх взаємодія на якісно новому рівні можливо при використанні актуальних технологій муніципального менеджменту і відповідному рівні готовності управлінських кадрів.